

en Lov, som senere er emaneret under 12te Januar d. A., er en Bestemmelse, der omtrent gik i samme Retning som den foreliggende. Det blev nemlig dengang foreslaaet, at der skulde indrømmes Justitsministeriet Bemyndigelse til at anvende de Bestemmelser, der fandtes i Udkastet til Bygningsloven, paa Handelspladser eller paa saadanne Pladser, hvor Bygningsforholdene svarede til Bygningsforholdene i Kjøbstæderne. Dette Forslag vandt imidlertid ikke Thingets Billigelse. Da den Lov, som nu foreligger til Forhandling, blev udarbejdet i Ministeriet, opstod atter det Spørgsmaal, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt at optage en saadan Bestemmelse eller ikke; men deels paa Grund af den Afstemning, der angaaende dette Punkt havde fundet Sted her i Thinget i den sidste Samling, og deels, fordi Ministeriet fandt, at det muligen kunde være rigtigere, at der angaaende Byggesforholdet for saadanne Pladser blev udgivet særskilte Byggeslove, saaledes som det f. Ex. skeete med Byggeslovens Udvidelse for Kjøbenhavn til en Deel af Frederiksbergs og Hvidovre Sogne, kom Ministeriet til det Resultat, at det var rigtigst ikke i Loven at optage nogen saadan Bestemmelse. Det vil altsaa sees, at, naagtet Ministeriet kan bifalde den Tanke, der ligger i dette Forslag om en Tilfoining til Loven, saa har det dog Betænkelse ved at tilraade det ærede Thing at gaae ind derpaa. Jeg mener nemlig, at det Rigtigste er at gaae den Vej, som er bleven anvist ved Byggesloven for Frederiksberg Sogn, nemlig saaledes, at der bliver givet særlige Byggeslove for hvert enkelt Tilfælde, hvorom der kunde blive Spørgsmaal; man vilde da langt bedre have det i sin Magt at afsætte Byggeslovens Bestemmelser efter de givne Tilfælde. Jeg erkjender imidlertid, at Forslaget kunde have været affattet saaledes, at jeg kunde have fundet mig foranlediget til at tiltræde det; men deels er selve Redactionen deraf, og deels er selve den Maade, hvorpaa Lovens Udvidelse til de omhandlede Handels- og Ladepladser skal foregaae, af en saadan Bestaafenhed, at det forekommer mig, at der ikke er nogen Opfordring til at stemme derfor. Hvad Redactionen angaaer, forekommer det mig, at den lider af

flere Mangler; det hedder saaledes, at disse Bestemmelser ogsaa kunne bringes til Anvendelse paa de saakaldte Handels- og Ladepladser, samt Byerne Nørre-Sundby, Silkeborg og Frederiksværk; men disse Byer ere jo netop Handels- og Ladepladser; fremdeles finder jeg ogsaa Slutningen af Forslaget mindre heldigt redigeret. Hvad endelig Realiteten angaaer, finder jeg, at denne Maade at gennemføre Lovens Udvidelse paa er saa omstændelig clausuleret og saa betinget, at det neppe vil faae nogen synderlig praktisk Anvendelse. Jeg kan derfor ikke tilraade det ærede Thing at vedtage dette Ændringsforslag.

Sable: Jeg kan ikke nægte, at jeg ikke ganske havde ventet mig denne Erklæring af den ærede Minister, hverken med Hensyn til Redactionen eller Realiteten. Hvad angaaer det Forslag, som den ærede Minister omtalte, og som sidste Gang blev forkastet her i Thinget, da var det netop af den Grund, at man ikke gjerne vilde overlade til Ministeriet Afgjørelsen i de enkelte Tilfælde. Jeg har derimod her søgt at give en Form, som den ærede Minister kalder omstændelig, men som, naar man rigtig vil see den efter, virkelig er meget simpel. Naar man hylder det Princip, at man bør handle efter Beboernes Ønske, ikke efter Indskydelser, som maaskee kunne fremkomme fra en eller anden communal Autoritet, eller fra en eller anden stor Privatmand osv., saa kan man i en Lov ikke gaae en simplere Vej, ligesom det ogsaa forekommer mig, at man ikke kan gaae en stikkere Vej end den, der her er foreslaaet. Da derhos den ærede Ministers Udtalelse stiller i Udseende, at man efterhaanden vil give Bestemmelser angaaende Bygningsvæsenet for de Byer, hvorom der her er Spørgsmaal, saa troer jeg, at det kunde være meget gavnligt, at der allerede nu kan træffes saadanne Bestemmelser; jeg troer, at det vilde være en Garant for Byerne, om det skeete. Er der i saa Henseende virkelige Ønsker tilstede, og er der Trang dertil, da vil jo Lovens Udvidelse kunne foregaae efter de Regler, som her ere givne, og hvorefter det dog staaer i Justitsministeriets Magt at kunne forhindre det. Den ærede Minister har gjort opmærksom